



Bəsti ƏLİBƏYLİ

BİR CÜT MƏLƏK ÇİYNİNDƏ

*Sinəsi iki oğuldan yaralı köçən
Anamın əziz xatirəsinə*

Uzun ömrün son anı
Uzun sürdü, anacan.
Şəkilləndi gözündə
İki balan, anacan.

Birinin yarı torpaq,
Biri yarı, yarımcan.
İki düşmən çəpəri,
İki pöhrə, anacan...

Dua et Sahibi-kana,
Dua et sonsuzacan.
Dərdin pirini vermiş,
Seçmiş səni, anacan...

Harda şaşırdın yolu?
Yıxıldın hansı qatdan?
Qoynun, qucağın dolu,
Əllərin boş, anacan...

Gəlmiş fərağın sonu,
Baxtın güllür, anacan.
İki mələk çiyində
Taxtın yürür, anacan...

GÖZƏL NAXOŞLUQ

Əlbət ki, güldən azar
Bülbülün sərxoşluğu.
Adəmi yoldan eylər
Həvvanın dilxoşluğu.

Naza uymuş binədən
Xalası göyçək dünya.
Göy taxtında özünü
Naza çəkmiş Yaradan.

Elə nazlanır Günəş,
Ayın başı fırlanır.
Vals edir Yer yerində,
Oxun başı fırlanır.

Belə qurulub qurğu,
Bəni-adəm nəkarə?!
Bəstə İlahidəndi,
İnsan ona nəqərat.

Sirri-bəla, sirri-səfa!
Aləm uymuş xoşluqla.
Keşəkə biz də yoluxsaq
Bu gözəl naxoşluğa...

FALÇI ULDUZLAR

*Bugünkü ulduz falında oxatanlara
evdə oturmaları məsləhət görülürdü,
mən də oturdum, bu şeiri yazdım.*

İşi düz gətirməyən
Allaha pənəhlanır.
Dərgahdan əl üzəndə
Ulduza pənəhlanır.

Allahın hökmü qəti,
Yazdığına pozu yox.
Ulduzların ipi boş,
Məsulluq-filan da yox:

“Bu gün şefdən uzaq ol,
Sabah uğurlu gündür.
Cüməyə görüşün var,
Şənbə ticari gündür...”

Bir yekəbaş gəzəyən
Fal açıb hoqqa çıxarır.
Qarışdırır ağılları,
Başını başdan çıxarır.

Bəlkə, dırmaşib göyə
Ulduz maskalı falçı?
Ordan bizim işimizə
Soxur burnunu falçı.

Kimsə Allahdan oğrun
Biznes qurur yalanla,-
Ya “aldanmış kəvakib”
Məzələnir adamlar...

TORPAQBASAN

Cızığını keçdin daha,
Özgə cızığa girdin.
Basdın bir dost torpağı,
Düşmənlə qılığa girdin.

Düşmənlə dava asan,
Qıyma-qıyma doğrarsan.
Dostun canı canından,
Öz canını dağlarsan.

Ölsən, yasını saxlar,
Ölsə, təsəllin olmaz.
Öz badənə dolar qanın,
İçsən, ləzzəti olmaz.

Həddini bil, keçmə dostun
Ərişindən, arğacından.
Xətir-hörmət asar səni
O duz-çörək ağacından...

KÖHNƏ EV

Köhnə xatirələr köhnə bir evin
Aramsız mərmitek yağır üstünə.
İti caynağıyla bir qoca bayquş
Qanlı yaraların basır üstünə.

Əlbət, o evin də memarı vardı,
Memarın alagöz bir yarı vardı.
Təzə doğulmuşdu eşq adlı körpə,
Onda xatirələr doğulmamışdı.

Balla dolu pətək dadında yuva!
Bilməm gözə gəldi, ya qarğış aldı.
Dağıldı heç nədən, öldü körpə də,
Ömrünü xatirəyə, nağıla bağışladı.

Qınamağa dəyməz dostu-tanışı,
Allah da gen qaçır o xarabadan.
Təkcə xatirələr sadıq dost kimi
Qovsa da, çəkilmir böyür-başından.

Köhnə xatirələr köhnə bir evin
Aramsız mərmitek yağır üstünə.
İti caynağıyla bir qoca bayquş
Qanlı yaraların basır üstünə...

YENƏ AYRILIQ QOXUYUR SƏADƏT

Yenə ayrılıq qoxuyur səadət,
Yeni naxış toxuyur qədər.
Çırtlayır çiçəyi hüzn, kədər,
Çiçəyi burnunda ölümlər ümidlər.

Ələm yelkən açır açıq dənizə,
Sevinc balıq tək dərindən dalır.
Bir yanğın yerinə bənzəyir ürək,
Geriye üstüsü, kösövü qalır.

Bu can bazarına baxıb gözucu,
Meydanı səssizcə tərk edir Allah.
Mənəm üzüyola, mənəm dərdəsər,
Dərd üstə dərd verir, ərək edir Allah.

Bəlkə, Füzulinin, bəlkə, Hadinin
Yetim dərdlərində əta olunan.
Bəlkə də, sahibsiz qalmasın deyər,
Məni ölümlərdən dərdi qoruyan...

ARKADAŞIM BÖCƏK

Getmək;
fani dünyadan,
üzüsulu çıxıb getmək,
Bir az da qumru kimi,
anadil kimi ötmək...
Orda – sükut evində
uyuyub dincini almaq,
Bir az da başqa aləmin
sehrinə dalmaq...

Silkinib öncəki gen yaddaşından
ya bir tutam ot,
ya bir daş olmaq...

əl-ələ, kürək-kürəyə
Bir tənha böcəyə
arkadaş olmaq...

Getmək
Düşmənin yolundan,
dostun yadından çıxıb getmək.
Atıb yükünü ilk Adamın,
bu vecsiz duracaqdan
son adam kimi getmək!..

AY ADAMI

Yaxına-yada qahmar,
Öylə aşıqi-qəmxar;
Qüssə təngə gəldi,
Qəm çərlədi əlindən...

Elə tərs ki, yolunu
Nə dağ kəsdi, nə dərə.
Elə fağır, üzüyola
Əcəlin də sözünü
Salmadı yerə...

Nə firona itaət,
nə bütə biət etdi.
Aydan gəlmiş qonaqdı,
Göynən gəldi,
göynən getdi.

Doğruya qalın səngər,
Əyriyə iti xəncərdi.
Güvənib sırt çevirdi,
“Dost” onu xəncərlədi.

Yaşarkən yalnızdı,
Yadlara alışmadı.
Ölüb getdi torpağa,
Torpaq torpağa qarışmadı...

SON NƏFƏSİN ŞƏKLİ

Dəniz çəkmək istəyirəm,
alınmır.
Gəmi çəkmək istəyirəm,
alınmır.
Torda balıq çəkirəm,
alınır.

Səma çəkmək istəyirəm,
alınmır.

Uçaq çəkmək istəyirəm,
alınmır.
Qəfəsdə quş çəkirəm,
alınır.

Yol çəkmək istəyirəm,
alınmır.
Qatar çəkmək istəyirəm,
alınmır.
Yolda qəza çəkirəm,
alınır.

Havadan, qurudan, sudan
Həyata yol çəkirəm,
alınmır,
Bu ömrə vida deyib
son nəfəs çəkirəm,
alınır.

KÖHNƏ AKKORDEON

Nə performans vecinədi,
nə də sürəkli alqış.
Bu yorğun, halsız ürək
gücənə-gücənə
yığılıb-açılır,
yıpranıb ritmi pozulmuş
köhnə akkordeontək.

MƏRCANI ÇAY

Nofəl üçün şeir məşqi

Susamışam
gözlərinin mavisinə.
Bir vaxt elə, görüşək
kecən dəfəki yerdə;
Bəhanəmiz çay olsun.
Atışarıq yenə də
çayçıdan gizlin;
Mənzərə sənə aid,
çay məndən olsun.
Danışdıqımı, əzizim?!

DİLƏKCƏ

Vətənin əmrirək keçərlidi
əzizi-mehriban
bircə kəlmən;
Bir vaxt səndən keçəni
Əfv edib söyləsən...

KUBA

Dəymədüşər,
mısmırıqçı,
xatakar!
Ötmək olmur yanından,
bombatək partlayırsan.
“Baş götürüb gedəcəm” – deyə
Həftə səkkiz, mən doqquz
bir bəyanat yayırsan.

Kimə hədə gəlirsən;
Acıq edirsən kimə,
söylə.
Ağlını yığ başına,
Qaxıl, otur yerində.
Fidel Kastro da öldü,
Hara gedəcəksən
bundan belə?!

HAPPY END

*Səlim Babullaoğlunun “İlyas Köçmənin
şəkil dəftəri” kitabına*

Məhbəsdə canı sıxılan
Herman Hesse
yer tapa bilmirdi özünə.
Günlərin birində
ayaqları altında
kiçik kömür parçası
dəydi gözüünə.
Simurq lələyi kimi
yerdən qapıb kömürü
bir quş şəkli çəkdi divarda
və belinə atlayıb getdi...

Quşun qanad səsinə
gestapoçu gələndə
lələklər uçuşurdu
kimsəsiz boş hücrədə.

Amma olan olub bitmişdi,
Hesseni qaçıran quş
çoxdan uçub getmişdi...

“Happy end”lə bitən
gözəl hekayədi, deyilmi,
əziz Səlim?

Tale gülə üzünə,
qurtulasan sağ-salim...
Düzü,
bir az tühaf gəlir adama
edam öncəsi xəyallar.
Amma neyləyəsən,
bəxt yatanda
qurtarır adamı
nikbin nağıllar.

BİR ŞEYLƏR OLMUŞ MƏNƏ...

Ay işığına bələnməmiş
şeyrlər yazardım
bir zamanlar.
Sarmaş-dolmaş
qafiyələr çıxardım
zefiri gecələrdən.
Dünyam bir bal pətəyi:
arısı çalışqan,
çiçəyi şirəkan.

Çərxi döndü fələyin,
qəfildən susdu neylər,
unutdurdu şeiri
qanlı-qadalı şeylər...
Uddu səsinə quşlar,
yolu şaşdı arılar.
Yurda şəhidlik düşdü,
çiçəklərə intihar.

Öncə belə deyildim,
bir şeylər olmuş mənə...
Ruhumu soymuş kimsə,
soymuş gizlicə, oğrun.
Tapdaq altda inləyən
torpaq kimidir şeirim –
Bağrıyanıq, halsız, yorğun...